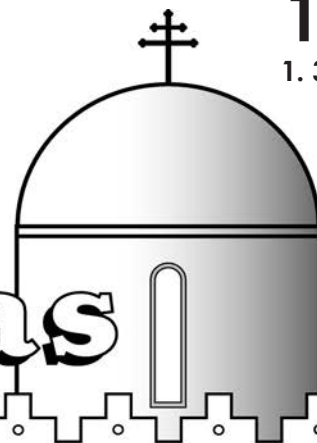

Modlitbový zápas

ROK 2012

*"Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"*

Iz 62, 6 - 7

POSLUŠNOSŤ VIERY (POKRAČOVANIE)

Bohorodička je vzorom Cirkvi, vzorom pre každého z nás vo viere, láske a dokonalom spojení s Kristom. Jej poslušnosť viery je vzorom viery spasiteľnej, biblickej, ktorá nemá nič spoločné s vierou nebiblickou. Jej viera je úplne Kristocentrická a teocentrická, nemá nič spoločné s poverou, s opovážlivým spoliehaním, s rôznymi skratkami vo viere, ktoré vedú k zúfalstvu, či odpadu od živého Boha. Mária je skutočne čistým a hrdinským vzorom pre Cirkev.

PRIJÍMANIE „DO SVOJHO VLASTNÉHO“ BIBLICKOU VIEROU

V čom je u Márie poslušnosť viery? V tom, že ona prijíma zjavenie, ktoré dal Boh. Čo je Božím zjavením pre nás? Je to Ježiš. On celou svojou prítomnosťou a tým, ako sa prejavoval slovami a skutkami, znameniami a zázrakmi, predovšetkým však svo-

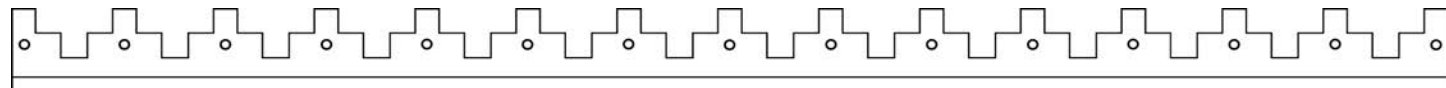
jou smrťou a zmŕtvychvstaním... zjavenie naplňuje, dovršuje a Božským svedectvom potvrdzuje. Čo nám potvrdzuje? Že totiž Boh je s nami, aby nás vyslobodil z temnôt hriechu a vzkriesil k večnému životu.

Teda Božím zjavením je Ježiš a jeho učenie. My ho máme s vierou prijať, ako ho prijala Bohorodička. Máme ho prijať ako toho, kto zomrel osobne za každého z nás a za naše hriechy. Táto viera, toto prijatie Božieho slova zahrňuje aj prvok osobného vydania sa mu, teda prijatie za svojho Pána /por. Jn 20,28/. Touto

poslušnosťou viery, v ktorej je nám vzorom Mária, sa človek celý odovzdáva Bohu tým, že sa mu rozumom a vôľou plne podriadiť. Toto je základná kerygma a túto vieru má podávať ďalej, evanjelizovať. A tak základom, stredom a zároveň i vrcholom evanjelizácie a všetkého jeho úsilia je táto jasná pravda: Ježiš Kristus, Syn Boží, sa stal

človekom, zomrel a vstal z mŕtvych. V ňom sa každému človeku poskytuje možnosť spásy...

Platí, že okrem Krista „v nikom inom niet spásy“ /Sk 4,12/. Preto, „kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený“ /Mk 16,16/. Táto biblická kristocentrická viera nás zjednocuje s Kristom. Táto biblická viera je aj otvorením sa Duchu Sv. a tu je Mária tiež vzorom Cirkvi - nielen vo chvíli Vtelenia, v deň Turíc, ale aj v každodennom chodení v Duchu Svätom. „Tí, ktorí sa nechávajú viesť Božím Duchom sú synovia Boží. (Rim 8,14) „...Prijali sme Ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba Otče. Tak Boží Duch dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti“ /por. Rim 8,14n/. Keď Kristus dokončil svoju úlohu a dal nám svoje evanjelium, zomrel za nás, vstal z mŕtvych, vstúpil do slávy, ešte to nebola Cirkev, pretože ešte neprišiel Duch Svätý. To sa stalo až v deň Turíc, ktorý je dňom narodenia Cirkvi. Vtedy apoštolovia spolu s Máriou boli naplnení Duchom Svätým. Nastal hlboký zásah do ich vnútorného života, dostali svetlo a silu od Boha k svedectvu a k mučeníctvu. Teda aj otvorenie sa

Duchu Sv. patrí k biblickej viere. Tak ako u apoštolov, tak aj u Márie je hlboké stretnutie s Kristom a vnútorná jednota s Ním, dielom Ducha Svätého. „Len v Duchu Svätom môžeme vyznať, že Ježiš je Pán.“ /1Kor 12,3/ A len v Duchu Sv. môžeme volať k Bohu: „Abba Otče“ /por.Gal 4,6/.

„Slovo sa stalo telom“ /Jn 1,14/ - ide tu o prijatie Ježiša Krista, o prijatie Ducha Svätého. Vzorom viery je nám Mária. Ale Božou vôľou a Božím zjavením je taktiež Ježišov odkaz na kríži, keď v Jánovi dáva svoju matku celej Cirkvi. Apoštol ju prijal do svojho vlastného /„eis ta idia“/. Teda vierou prijíma dobrovoľne zjavenie, ktorému dal umierajúci Syn Boží a Syn Márie. Cirkev, spoločenstvo veriacich, má urobiť to isté nielen ako celok, ale každý jej úd osobne.

Môžeme to pomenovať z určitého hľadiska zasvätením. Zasvätiť sa Nepoškvrnenej nie je ničím iným, než tým, čo urobil učeník Ján pod krížom.

S príchodom novopohanstva sú ľudia zasväcovaní, teda žiada sa od nich určitý živý a osobný stupeň viery a odovzdanosti i prijatia určitého tajomstva a s ním aj duchovného puta. Je to v podstate obdobné ako u Evy, ktorá dopriala vieru starému hadovi“. A toto prinieslo fyzickú a duchovnú smrť. Kde prijímame Krista? Do „svojho vlastného“ /“eis ta idia“/. „Do vlastného prišiel ... Tí, ktorí ho prijali ... sa zrodili z Boha“ /por. Jn 1,11n/. Boh chce od nás naše osobné rozhodnutie, slobodný súhlas. Ježiš prichádza do nášho vlastného, ktoré je aj Jemu vlastné, ale je tu rozhodujúci prvok prijatia v poslušnosti viery! Apoštol Ján vo svojom liste píše: „Kto má Syna, má život, kto nemá Syna Božieho

nemá život. To vám píšem, že máte večný život“ /1Jn 5,10n/.

Prijatím Matky Ježišovej učeníkom vzniká nové puto: Tento detský vzťah, toto zverenie sa dieťaťa matke, má nielen počiatok v Kristu, ale koniec koncov je na Neho zameraný. Môžeme povedať, že Mária opakuje všetkým tie isté slová, ktoré vyslovila v Káne Galilejskej: „Urobte všetko, čo vám povie.“ Ježišova posledná vôľa je pre každého učeníka.

Máriina viera, ktorá vrcholí na Golgote pri smrti jej Syna, začína už pri Jeho počatí: Mária povedala toto „fiat“ silou svojej viery. A Syna počala, ako nás učia otcovia – svojou vierou.

Ona je zvláštnym spôsobom prítomná v Cirkvi ako jej Matka a vzor, ale je i zvláštnym spôsobom spojená s každým údom tohoto tajomného organizmu, a to svojím novým materstvom, a vedie k nasledovaniu Krista. Mária je v Cirkvi prítomná ako Kristova Matka, ktorú On dal v tajomstve vykúpenia človeku v osobe apoštola Jána. Preto Mária objíma svojím novým materstvom v Duchu každého a všetkých v Cirkvi. Objíma tiež každého a všetkých skrze Cirkev. V tomto zmysle je Mária – Matka Cirkvi – taktiež jej vzorom. Cirkev má totiž – ako ukázal Pavol VI. – od panenskej Bohorodičky prevziať spôsob nasledovania Krista.,,

Vaša redakcia

Obrátenia v mojom živote a mojej rodine

Veľakrát vo svojom živote som pocítila, že Boh je pri mne blízko. Stávalo sa mi už od mala, že som

sa hlbšie zamýšľala nad duchovnými otázkami a myšlienkami, ktoré ma z času na čas vyrušili z bežného každodenného života. Uvedomovala som si, že žiť život tu na zemi nie je len o tom, aby som si „užila“ krásu svetských vecí, ale vnútorne som túžila spoznať pravý zmysel ľudského pôsobenia tu na zemi. Vyrastala som v rodine, kde sa dbalo na tradičné kresťanské povinnosti, čiže tak ako väčšina mojich kamarátov kresťanov som prijala sviatosti, navštevovala som kostol, nedeľné bohoslužby a modlila som sa. V rodine sme sa však okrem nedeľnej modlitby pred obedom nevenovali čítaniu sv. písma a ani inej spoločnej modlitbe.

Počas strednej školy som spoznala rodinu, ktorej centrom bol naozaj živý Ježiš, a práve vtedy som pocítila túžbu zmeniť život rodiny, ktorá ma vychovala. Keď som sa snažila so svojimi najbližšími vážne hovoriť na tému živá viera, bola som na posmech a teda dlho netrvalo a môj život pokračoval v zabehnutom režime. Aj keď ma mnohí označovali, že som duchovne inde ako ostatní a že mám na viacero vecí odlišný názor, vedela som, že aj keď oni to tak vidia, ja to tak necítim. Raz prišla za mnou moja mamina, dala mi do ruky kartičku, na ktorej bolo napísané „Člen ružencového bratstva“ a a vo vnútri bolo napísané moje meno. Povedala mi návod, ako sa mám modliť a ja som zúrila, lebo som vedela, že už sa pravidelnému modleniu nevyhnem. Od toho dňa som sa začala modliť a dbala som o to, aby som sa modlila každý deň aspoň jeden desiatok. Ubehlo pár rokov, vydala som sa a po smrti prvého dieťaťa a ďalších potratoch som už nevládala ďalej žiť. Zmysel môjho žitia sa rozplynul a cítila

som, že na svete už nie je nikto, kto by mi pomohol a pohladil moju ubolenú dušu. Tušila som, že teraz nastane zmena. A naozaj prišiel milostivý čas, kedy mi Pán poslal do cesty ľudí, a tí mi ukázali cestu, ktorej som sa dlho úspešne vyhýbala. Chtiac-nehtiac som sa dostala na duchovné cvičenia, ktoré mi otvorili oči a srdce pre Pána. V momente prijatia Pána Ježiša, Panny Márie a Duchu Svätého do svojho života som pocítila neopísateľný pokoj, ktorý sa rozlial vo všetkých mojich údoch a zrazu som „vedela“, čo môjmu doterajšiemu životu chýbalo. Krátko na to, sa zmenil celý môj život a to radikálne. Uvedomila som si, že už nie je čas na odkladanie Ježiša a nastal čas hlásať evanjelium. Strach a vedomie, že to nebude ľahké a že teraz nastal čas môjho vlastného očisťovania ma spočiatku brzdili, no odhodlanosť a nadšenie pre Ježiša boli väčšie. Denne som trávila hodne času na modlitbe a čítania sv. písma, kde som bola usvedčovaná o Pravde a nachádzala som odpovede na moje otázky. Pán si ma postupne pripravoval, aby som dokázala odolávať duchovným útokom ľudí, ktorých mi Pán pošle, aby som svedčila o Jeho sláve. Verila som, že Panna Mária ma nenechá len tak bez povšimnutia, svoju dôveru som odovzdala do jej materských rúk a ďakovala za čas, ktorý som jej počas tých rokov mohla obetovať modlitbou sv. ruženca. Nastal teda čas, aby som zahájila duchovný boj za spásu duší v mojej rodine.

sestra z MZ

Neboj sa, len ver

V jeden všedný deň som si hneď ráno uvedomil, koľko ma čaká povinností, a ako to zase nebudem zvládať. Okrem iného som mal ísť k jednému klientovi do susednej dediny, kde chodia autobusy veľmi málo. Rozhodol som sa, že tam pôjdem peši, lebo kým by išiel najbližší autobus, tak to by som bol peši aj naspäť. Blížila sa 9. hodina a ja som si povedal, že sa nemôžem pomodliť pre krátkosť času „stopku“ ani k Duchu sv. Hneď som si však uvedomil, že ma klame Boží nepriateľ, a že tých pár minút ma nemôže už ohroziť. Tak som sa pomodlil a aj tú moju návštevu som na modlitbe odovzdal Pánovi. Hneď, ako som sa prežehnal, zazvonil telefón a jeden kamarát zo spoločenstva mi zavolať, že ide práve k môjmu klientovi, že či nechcem ísť s ním. Zaliala ma obrovská radosť z toho, ako mocne Pán koná, a ako je verný aj v takých drobnostiach. Jemu patrí naša chvála a česť!

Milan

Obnovený modlitbový zápas

Po 12 rokoch v našej farnosti ožil Modlitbový zápas (ďalej len MZ, pozn. red.). Keď sa Cirkev pripravovala na jubileum 2000, vtedajší správca farnosti I.G. iniciatívu MZ podporil. Ľudia to s nadšením privítali, ale po skončení jubilea skončil aj MZ. Teraz po rokoch sa znovu obnovil. Hneď vznikli 2 skupiny. Podnetom k vzniku boli blížiace sa vianočné sviatky. Požehnanie tohto zápasu bolo očividné hneď na sviatky. V kostoloch ľudia pri-

jímali Ježiša Krista pri spoločnej modlitbe za svojho Spasiteľa. V januári sme zase nastúpili do svojich stráží. Počas týždňa máme jeden deň po sv. omši krátke vyučovanie na témy: *Existuje Boh? Správna duchovná orientácia. Aký je Boh? Kto som?...a pod.* Verím, že požehnanie tohto zápasu prinesie ďalšie ovocie. Dôležité bolo začať. Nebáť sa obetovať Bohu hodinu osobnej modlitby. Počas MZ sa každý deň modlíme aj „sv. hodinu“. Nech Boh žehná MZ a dokončí na svoju slávu dielo obnovy, ktoré začal!

P.K., správca farnosti

Zmenil ma

Všetko začalo „nevinne“: partia, pivo, nečistota..., spočiatku ľahké drogy, potom silné. Hľadal som šťastie v drogových extázach, ale po každom vytriezvení prišiel ešte väčší pocit prázdnoty, špiny, všetko sa mi zdalo nezmyselné, rozmýšľal som o samovražde. Našťastie som počul o Ježišovi a zázrakom sa dostal na duchovné cvičenia. Tam som spoznal hriechnosť svojho života a poprosil Pána Ježiša, aby mi odpustil. On ma vytiahol z môjho pekla. Do môjho života prišli svetlo a radosť. Ježiš ma vyslobodil z predošlých otroctiev a úplne ma zmenil.

D., 20 r.

Vďaka namiesto šomrania

Moja teta bola pred rokmi na zárobkoch v Amerike, v samom New Yorku. Každý deň dochá-

dzala do práce autobusom. Jedného dňa sa autobus počas cesty pokazil. Šofér sa ho snažil opraviť, ale nejaký čas mu to trvalo. Teta povedala, že v prvej chvíli sa jej chcelo šomrať, pretože sa obávala, že príde neskoro. Ale potom vytiahla ruženec a začala sa modliť. O chvíľu sa autobus pohol. Keď sa blížili k povestným mrakodrapom – Dvojčatám, uvideli to nešťastie. Keby sa autobus nepokazil, zrejme by v tej tragickej chvíli stál niekde tam pod nimi, keď do nich nabúralo lietadlo. Zrejme by boli pochovaní pod tými rozvalinami. Teta potom so slzami v očiach ďakovala Božej Prozreteľnosti za záchranu.

Boj o dušu

Zoznámila som sa s 82 ročnou babkou – ateistkou. Niektorí z jej rodiny boli obrátení a modlili sa za ňu a aj ja som sa modlila a usilovala o jej záchranu. Hovorila som jej, že už je čas obrátiť sa a zriecť sa ateizmu. „Nie, dieťa moje“ bola jej odpoveď. Vysvetľovala mi, že teraz pred koncom života nemôže prijať Boha a tým zradiť svoje celoživotné hodnoty. A aj to – žiť celý život bez Neho a potom Ho nakoniec využiť... Onedlho dostala rakovinu a musela ležať v nemocnici. Jej zdravotný stav sa rýchlo zhoršoval. Rozmýšľala som, koho k nej poslať, koho by poslúchla, lebo jej koniec sa blížil. Poprosila som jej príbuznú, lekárku, nech jej akože

ide merať tlak a popri tom nech sa jej spýta, či nechce, aby k nej prišiel kňaz. Odmietla ho. Jej príbuzná sa vzdávala, ale ja som ju povzbudzovala: „Ty musíš tú misiu vykonať.“ Tri dni sa za babku mnohí intenzívne modlili. A potom naraz v noci pred smrťou si sama poprosila kňaza. Ráno o piatej sa nám podarilo ho k nej doviešť. Otec nám potom hovoril, že ani netušil, že to tak všetko pekne príjme. Prijala Pána Ježiša za svojho osobného Spasiteľa... odpustila všetkým... a o pár hodín bez bolesti prešla do večnosti. Veríme, že všetka naša námaha v boji za túto dušu nebola zbytočná.

D.

Dária

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Modlite sa za konkrétne problémy vo farnosti, a to v jednote. Modlitbový zápas sa skladá:

1. Svätá hodina, ktorá je daná od 20⁰⁰ do 21⁰⁰. Modlia sa ju všetci členovia modlitbového zápasu. Odporúča sa, aby sa ju modlila každá kresťanská rodina spoločne doma. O 21⁰⁰ hod. dávajú kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny aj počas modlitbovej stráže je dôležité mať konkrétny úmysel, za ktorý

sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nie je nič nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit, Panna Mária. Možno sa modliť sv. ruženec a iné cirkevné modlitby.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Každý by mal mať zoznam svojej modlitbovej skupiny.

Režim modlitieb

Takto vytvorené modlitbové skupiny na celom území Slovenska majú svoju modlitbovú stráž rozdelenú podľa krajov:

– bývalý Západoslovenský kraj od 1. do 10. dňa v mesiaci;
– bývalý Stredoslovenský kraj od 11. do 20. dňa v mesiaci;
– bývalý Východoslovenský kraj od 21. do 30. (31.) dňa v mesiaci.

Nie je nutné, ale odporúča sa: Pred 10–dennou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za zastavenie šírenia siekt v okolí a pod.). Môže sa lósom určiť, ak je viac návrhov. Po skončení 10–dennej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7. 1997, Žilina)
Modlitbový zápas chce podporovať Evanjelizáciu 2000, vyhlásenú sv. Otcami i našimi biskupmi 13.5.1997 v Nitre a 11.7.1997 v Žiline; otec kardinál Ján Ch. Korec vtedy vyzval modlitbové skupiny k veľkej úlohe: „Premodlujte Slovensko!“
Toto je výzva, ktorú by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Pavol Karol, Dargovských hrdinov 5, 066 01 Humenné
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.